Kâmil Mürşidin Portresi`nin ilk cümlesi şöyle başlıyor: `Kur`ân, insandan bahsederken iki ifade kullanır: `İnsan topraktan yaratıldı.` ve `İnsan Allah`ın bir nefhasıdır.` Bu ayetlerle Kur`ân, insanın varlık yapısında iki alanın birleştiğine dikkat çekiyor. Bunlardan biri ölümlü alan yani beden, ikincisi ölümsüz alan yani ruhtur.

Tabi ki bilinen bir şey söyleniyor burada. Ancak bilginin üstünde bir makam olan idrakten ne haber? Herkesin her şeyden biraz anladığı, herkesin her konuda bir şeyler bildiği bir dünyada yaşıyoruz, ancak bu bilinen şeyler idrak seviyesine çıkmamıştır. Bütün sorunların kaynağında da bu idrak sorunu var. İlim seviyesinde olan bir bilginin idrak seviyesine çıkması malumatı değil, öncelikle derinliğine bilgi sahibi olmayı gerektiriyor. İlmi idrak seviyesine çıkarmış bir âlim idi Ahmet Yüksel Özemre Hoca.

Bu ayetlere özel olarak baktığımızda Ahmet Yüksel Özemre`yi görebilirsiniz. Çünkü`toprak insan` onun fizik ve atom bilimi zaviyesinden, `Allah`ın nefhası olarak` ruh zaviyesinden idrakinde idi.

Demek ki neymiş? İnsan olmak sadece cismani, maddi bilgiyi değil; ruhani ve manevi bilgiyi de gerektirir. Her insanda var olan bir özellikten bahsediyor gibiyiz ama eğer farkında değilseniz -yani idrak etmemişseniz- cebinde taşıdığı paradan habersiz, aç, sefil, züğürt dolaşan insana benziyorsunuz demektir.

Galiba Türkiye`nin makûs talihi bu... Değerlerini elinden gittikten sonra fark etmek... Türkiye niçin böyle, sorusunun cevabı da sanırım burada yatıyor. Türkiye`nin ilk atom mühendisi aramızdan sessizce ayrıldı.

Sadece fizik ve atom mühendisi, atom enerjisi kurumu başkanı değildi Ahmet Yüksel Özemre. O aynı zamanda bilimsel ifade ile `metafizik`in de profesörü idi, yani hocası, mürşidi.

Kimsenin aklına gelmiyor (yani gelmiyor mu) bir fizik ve atom profesörü niçin Kâmil Bir Mürşidin Portresi`ni çizer? Atom ne tasavvufi bir kişi ve kurumla ne alaka diye?

Birkaç sayfa fizik okumamış birine veya bendeniz gibi liseden aldığı fizik bilgisi ile astronomiden, kuantum fiziğinden, kalyonlardan filan bahsetmeye kalkan birine şunu diyorlar? Nerden biliyorsun? Fizikten, atomdan bahseden bir kişiye soruyorlar? `Kâmil Bir Mürşid Nasıl Olmalıdır?` Kimse demiyor ki burada bir iş var, bu kişi genel olarak bazı bilgiler veriyor ama özel olarak da bazı hususiyetlerine dikkat mi çekiyor diye? Bildiği bir şey var ama nereden diye?

Çünkü hazret gerçek kimliğini atom profesörlüğü ile gizliyordu. Diyeceksiniz ki açık etseydi…

Atom profesörlüğünü açık etti de ne oldu ki? Sen dünya çapında bir atom profesörüsün, al sana imkân, Türkiye`ye Nobel fizik ödülü getir mi dendi kendisine? Atom enerjisi kurumu başkanı iken

Çernobil kazası sebebiyle başına gelmedik kalmadı. İdrakten yoksun adamlara `bendenizin bir de şöyle bir yönü var` mı desin? `Gerçek kâmil olan mürşitler asla davet etmezler. Davet peygamberliğe mahsus bir şeydir. Velâyette davet yoktur ve velâyette davet olmadığı gibi genel bir tebliğ de yoktur. Peygamberlikte tebliğ umumidir. Velâyette tebliğ hususîdir. Herkesi kendi yapısına/yeteneğine göre yetiştirmek üzere tebliğ vardır. Ve bunun içindir ki, peygamberlik aşikârdır/zahiridir. Velâyet batınidir, sırlıdır, gizlidir. Şimdi bir mürşid-i kâmil`e intisap etmek için muhakkak surette bir talep lâzımdır.` Hazretin bu sözleri yeteri kadar durumu açıklar sanırım.

`Allah Adem`i topraktan yarattı` âyetini idrak seviyesi avam indinde başka havas ve fizik ilminde nüfuz sahibi kişi indinde nasıl başka ise şu cümleyi benim kurmam ile bir fizik profesörünün kurması arasında da o kadar büyük bir fark var: `Kur`ân`ı bir fizik kitabı gibi addetmek, bütün fizikî hakîkatlerin, coğrafî hakîkatlerin, jeolojik hakîkatlerin Kur`ân`da mündemiç olduğu ve `İlimlerin Kur`ân`ı teyit etmeye başladıkları(?!)` gibi bir düşünce ortaya çıkıyor. Bu beni fevkalâde rencide eden bir düşünce... Bir kere Kur`ân bir hidayet kitabıdır. Kur`ân bir fizik kitabı değildir. Kur`ân bazen sırf yeri geldiği zaman fizikî olaylara, semavî olaylara temas eder ama bu demek değildir ki bir hidayet kitabı olarak inmiş olan Kur`ân bir fizik kitabı gibi anlaşılsın. Bunlar Kur`ân`ın her bir ayetinden çok büyük zorlamalarla ve hiçbir objektif metodolojiye dayanmaksızın bir takım fizikî şeyleri istihraç etmeye kalkıyorlar. Buna da Kur`ân`ın ilmî tefsiri diyorlar.`

Fizik`i yolculuğunu nasıl anlattıysa metafizik yolculuğunu da öyle anlatmaya çalıştı. Şu sözler o yolculuğun izlerini taşıyor: `Allah`a olan hayat yolculuğunun adına seyr, sefer, hicret, gurbet veya sulûk derler. Böyle bir oluş, ucuz ve kolay değildir. Bu yüzden insanın, aslına dönüş yolunda çıkardığı feryat derin ve yakıcıdır. Bu feryat yoksa insan insanlığını unutmuş demektir. Bu var oluş yolculuğunun bir adı da Mi`râc`dır`

`İlm-i Ledün hakkında bir istek olan bunu öğrenmeyi arzu eden ve bunun için de bir kâmil mürşit arayan bir kimsenin nasibi varsa, kâmil mürşidi bulur. Bu bir nasip meselesi… Ve maalesef kâmil mürşitlerin sayısı da mevcut şeyhlerin sayısı kadar değildir! Olgunluk olmadığı için yaptıkları iş, kendi cezbelerini bu müritlerinin üzerine yüklemekten ibaret olur. Eğer bir şeyh kendi cezbesini müridin üzerine yüklüyorsa, o şeyh kâmil değildir. Demek ki, bir mürşidin kâmil olmasının kıstaslarından biri o şeyhin yanına girdiğin zaman ferahlaman, çıktığın zaman ferahlamandır. Çıkarken cezbe ile yüklenmiş olarak çıkman ve ne yapacağını bilememen o zatın kâmil bir zat olmadığının birinci delilidir. İlham rahmani ve şeytani olabildiği gibi, cezbe de rahmani ve şeytani olabilir. Şimdi bir kere cezbenin hazmedilmesi lâzımdır. Mürşid-i kâmiller hem kendi cezbelerini hazmetmişlerdir, hem kendi cezbelerini müritlerinin üzerine yüklemezler, hem de müritlerin cezbelerini kendilerinin hazmetmesi için büyük himmette bulunurlar.`

`İnsan-ı Kâmil`i ancak bir İnsan-ı Kâmil yetiştirir.`
Az söyledim çok anla, kabilinden olan bu sözleri anlayanlar yurt dışından geldi anlamaya, öğrenmeye azmetti ve halvette kaldı, kalbe yolculuk yaptı Üstat`ın rehberliğinde.

Onun ilkesi Kuşadalı İbrahim Halvetî`nin ilkesi idi: `Elhamdülillah, merasimden kurtulduk!`. `Benim veli kullarım özel kubbelerimin altındadır ve onları Benden başka kimse tanımaz` kutsi hadisinin ışığında, niyet ve özü esas alan düşüncelerinin bir uzantısı olarak Melâmîler; tarikat

hayatında hiçbir merasim ve kıyafete itibar etmemişlerdir. Onlar için ne tacın, ne hırkanın, ne serpuşun bir anlamı vardır. Önemli olan insanın ne giydiği, nereye gittiği değil, ne düşünüp neler yaptığıdır.` Bu sözler biraz da kendisini tarif eder.

Temyiz ve temkin sahibi idi Özemre. Buraya kadar yazılanlar zaten bunu gösteriyor.

`Temyiz bir meselenin en ufak ayrıntılarını, en ufak nüanslarını birbirinden fark edebilmek yeteneğidir. Temkin ise hüküm vermede acele etmemek, yani hayalinizin aklın önüne geçmesine müsaade etmemek demektir. Çünkü insanın hayali aklından daha süratlidir. Ben hayal kadar süratli bir yaratık tahayyül edemiyorum. Binaenaleyh insanın hayali, çoğu kere aklının önüne geçerek hemen hüküm verdirir insana. Bu isabetli bir tutum değildir! Temkin, hayale gem vurarak aklın hüküm verilmesi gereken olaydaki bütün parametreleri, bütün öğeleri, bütün elemanları tek tek gözden geçirdikten sonra vicdani huzur ve kanaat-i kâmile ile hükme varabilmesi demektir.`

`Mi`râcını yapan bir kimseye Cenâb-ı Hakk tarafından evliyalık rütbesi verilir. Evliya olmanın yegâne şartı Mi`râc`ını yapmaktır.`

Onun adına seviniyoruz. Çünkü ölüm bir yönü ile Rabbimizin kendisine davetidir. O da bu davete icabet etmiştir. Beden yükünden kurtulmuş ve kınından çıkmıştır. Olan geride kalanlara yani nasipsizlere oldu.

Hep gıpta ile bakmışımdır Allah ile ömür geçirenlere. Onlardan olamadık ama onları seviyoruz diye teselli ediyorum kendimi. Rabbimiz`Ben dünyada hep seninle idim; sen kiminle idin peki?` diyecek kullarına. Ama kendisiyle birlikte olanlara sormayacak bu soruyu.

Üstadın: `Ey Rabbim! Benim bulunduğum yerde hatadan başka bir şey yok. Senin bulunduğun yerde ise bağıştan başka bir şey yok. Öyleyse eksikliklerimi ve bilmeden yaptığım kusurlarımı affet. Rahmetini üzerimden eksik etme. Beni sev ve dostlarına da sevdir` duasına amin diyerek, sevenlerine ve Müslümanlara başsağlığı dileyerek ve de merhuma fatiha okuyarak bitiriyorum bu yazıyı. Siz de öyle yapın lütfen.

kamilyesil@yahoo.com
Milli Gazete, 28.6.2008